

# О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 10263

гр. София, 28.06.2024 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 3 състав, в**  
закрито заседание на 28.06.2024 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Николинка Бузова**

като разглежда дело номер **6341** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 172, ал. 6 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на по жалба на К. И. Т., с ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място],[жк], бл. 12 Е, вх.В, ет. , ап. 29 В, чрез пълномощника си адв. А. Т. – САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-0814-000055/03.06.2024 г., издадена от Г. С. И. – началник РУ към ОДМВР Ямбол, РУ Стралджа, с която на основание чл. 171, т.2 б.“б“ ЗДвП е наложена принудителна административна мярка – временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.

По делото е постъпила молба от 19.06.2024 г. от жалбоподателя Т. чрез адв. А. Т., с която е направено искане за спиране изпълнението на оспорената Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-0814-000055/03.06.2024 г., издадена от Г. С. И. – началник РУ към ОДМВР Ямбол, РУ Стралджа. В молбата се сочи, че жалбоподателят е сключил трудов договор за упражняване на професия в чужда държава – Китай-П., като видно от длъжностната му характеристика е необходимо да притежава валидно СУМПС и да е в състояние да управлява МПС. Релевира доводи, че в тази връзка Т. е възпрепятстван да изпълнява служебните си задължения с дружеството работодател, като последното е предупредило Т., че при неизпълнение на служебните задължения ще бъде уволнен. В този ред на мисли, се излагат твърдения, че ако се допусне незабавно изпълнение на процесната заповед, жалбоподателят ще е в невъзможност да изпълнява служебните си задължения и за същия ще настъпят имуществени вреди в размер на над 5000.00 лв. месечно, а в случай че трудовият му договор бъде прекратен същият ще бъде лишен от

възможността да получава трудово възнаграждение за положения от него труд, което щяло да го лиши от доходи, необходими му за заплащане на разходите му, което пък щяло да доведе до трудното и непосилно оцеляване, предвид социално икономическата криза в страната и нарастващата инфлация.

Представя документите, свързани с трудовата му ангажираност – обходен лист на МВнР за командироване за изпълняване на функциите шофьор на посланика на РБ в П., дипломатически паспорт.

Съдът след като се запозна с доказателствата по административната преписка намира от фактическа и правна страна следното:

Искането за спиране, е процесуално допустимо, като подадено в срок, от активно легитимно лице, с правен интерес и е съединено с оспорване на издадената заповед за прилагане на ПАМ, т. е. във висящ процес по оспорване на заповедта.

Разгледано по същество, искането е НЕОСНОВАТЕЛНО по следните съображения:

Съгласно приложимата разпоредба на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, обжалването на заповедите за прилагане на ПАМ не спира изпълнението им. Когато законът разпорежда предварителното изпълнение на определена категория актове, той презюмира съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от АПК. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП за наличието на условия, обосноваващи предварителното изпълнение на административния акт, не е необорима. Специалният закон не предвижда основанията за спиране изпълнението на визираните в чл. 172, ал. 1 от ЗДвП заповеди, за които е дерогирал суспензивния ефект на жалбата, поради което по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП се прилага нормата на чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК. Във всеки конкретен случай съдът, разглеждащ искането за спиране по чл. 166, ал. 2 от АПК на актове по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, преценява дали незабавното изпълнение може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на презумираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 от АПК. Предпоставките, при които съдът може да спре предварителното изпълнение, са нови факти и обстоятелства, поради които самото предварително изпълнение би могло да причини значителна или трудно поправима вреда на оспорващия.

В конкретния случай принудителната административна мярка е наложена въз основа на АУАН серия АД бл. № 345225/03.06.2024 г., с който е установено, че е налице извършено нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1, пр. 2 ЗДвП, който забранява на водачите на ППС да управляват след употреба на наркотични вещества. С резолюция от 05.06.2024 г. на Началника на РУ в ОДМВР Ямбол, на основани чл. 54, ал. 1, т. 9 ЗАНН и чл. 33, ал. 2 ЗАНН производството по АНП е прекратено, поради констатиране на признаци за извършено престъпление по чл. 343б, ал. 3 НК – управление на ППС след употреба на наркотични вещества или техни аналози и е образувано ДП № 117/2024 г. по описа на РУ-Стралджа. Целта на допуснатата от законодателя възможност да бъде спряно изпълнението на обжалваната пред съда заповед е да се даде временна защита на твърдението на оспорващия, че актът ще му

причини значителна или трудно поправима вреда. Законната презумпция за високата обществена значимост на защитените обществени отношения, а именно безопасността на движението по пътищата и преустановяването на административни нарушения, които застрашават живота и здравето на хората, е основание за допускане на предварително изпълнение на този вид принудителни мерки по силата на закона. Предпоставка за постановяване на неговото спиране е наличието на друг противопоставим интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК. В тежест на жалбоподателя е да установи наличието на обстоятелства, при които спирането на изпълнението на оспорената заповед е основателно.

В случая жалбоподателят излага аргументи, в насока, че в конкретния случай е налице възможност да настъпят значителни и труднопоправими вреди по смисъла на чл. 166, ал. 2 от АПК. Конкретно е посочено, че ще бъде сериозно затруднен да изпълнява трудовите си задължения, тъй като същите са свързани с непрекъснато пътуване и това би могло да доведе до прекратяване на трудовите му правоотношения. Съдът намира, че в случая интересите на жалбоподателя са непротивопоставими на защитения от законодателя обществен интерес - да се осигури животът или здравето на гражданите, което означава, да се защитят особено важни държавни и обществени интереси. Посочените от лицето вреди нямат характер на значителни и трудно поправими вреди, които да обуславят спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на оспорената ПАМ. Същите могат да се предотвратят от жалбоподателя и по друг начин – чрез намиране на друга работа, несвързана с управление на ППС. Тоест, те не са в пряка и непосредствена причинна връзка с допуснатото предварително изпълнение на заповедта и не биха били в резултат от него. Обоснованият от жалбоподателя личен интерес не може да се противопостави на значимостта на защитения.

В настоящото частно производство съдът не дължи произнасяне по въпроса дали има или не извършено нарушение. ЗППАМ е издадена от компетентен орган, съгласно Заповед № 3263-99/01.02.2022 г. на Директора на ОД на МВР – Ямбол и съдържа необходимите реквизити.

По изложените съображения, съдът приема искането за неоснователно и реши, че следва да го остави без уважение.

Водим от горното и на основание чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК, вр. чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, Административен съд София- град, Трето отделение, 3-ти състав

#### О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на К. И. Т., с ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място],[жк], бл. 12 Е, вх.В, ет. , ап. 29 В, чрез пълномощника си адв. А. Т. – САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-0814-000055/03.06.2024 г., издадена от Г. С. И. – началник РУ към ОДМВР Ямбол, РУ Стралджа, с която на основание чл. 171, т.2 б.“б“ ЗДвП е наложена принудителна административна мярка – временно

отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.

Определението може да се обжалва с частна жалба в 7-дневен срок от съобщението, чрез Административен съд София-град до Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: